

Αρχιμ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος:

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Ανοικτή επιστολή

Παναγιώτατε, Από τινων ετών κατώδυνον το Πλήρωμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, το συνειδητώς πιστεύον πλήρωμα, παρίσταται θεατής επικινδύνων προς την Πίστην ακροβασιών του Πρώτου της Ορθοδοξίας Επισκόπου. Ούτως, ίνα παραλείψωμεν άλλου είδους ακροβασίας, η προς τον Πάπαν και τον Παπισμόν συμπεριφορά Υμών και τινών Υμετέρων αντιπροσώπων, ρίπτει εις άφατον θλίψιν, αλλά και φοβεράν ψυχικήν δοκιμασίαν, τα αληθώς Ορθοδοξούντα τέκνα της Εκκλησίας. Αλληλογραφείτε μετά του Πάπα εν πάση εκκλησιαστική τάξει, ως εάν έζωμεν εις τον Ε' μ.Χ. αιώνα. Υποβάλλεσθε εις τας ταλαιπωρίας μακρινών ταξιδιών προς συνάντησιν αυτού. Ανταλλάσσετε μετ' αυτού τρυφεράς περιπτύξεις και αδελφικούς ασπασμούς.

Καλείτε αυτόν «Πρώτον Επίσκοπον της Χριστιανοσύνης» και υμάς Αυτόν δεύτερον. Διακηρύσσετε **urbi et orbi** ότι «ουδεμία διαφορά χωρίζει τας δύο Εκκλησίας». Συμπροσεύχεσθε μετ' αντιπροσώπων αυτού και φέρεσθε προς αυτούς σχεδόν όπως και προς τους Ορθοδόξους Επισκόπους. Αίρετε εκ μέσου αιωνοβίους αφορισμούς, οίτινες, έστω και αν επιβλήθεισαν υπό το κράτος των εντυπώσεων εκ στιγμιαίων γεγονότων πρωτοφανούς οξύτητας και ως αντίδρασις εις τα γεγονότα εκείνα, ουχ ήττον δε εξέφραζον ει μη το καθολικόν φρόνημα της αμωμήτου και θεοφόρου Ορθοδοξίας και δεν απετέλουν ειμή απλήν εφαρμογήν, καθυστερημένη μάλιστα, των διατάξεων του Κανονικού της Εκκλησίας Δικαίου, επιβαλλουσών την αποπομπήν εκ της θεοτεύκτου Μάνδρας των «ανιάτως και προς θάνατον νοσοούντων» προβάτων, των αιρετικών δηλαδή και φθορέων της Πίστεως.

Παναγιώτατε, **Τι εκ των δύο συνέβη; Ο Πάπας προσεχώρησε εις την Ορθοδοξίαν ή Υμείς εις τον Παπισμόν;** Εάν το πρώτον, αναγγείλατε τούτο, ίνα πάντες φαιδρώς πανηγυρίσωμεν μετ' αλλήλων και χορεύσωμεν. Εάν το δεύτερον, ομιλήσατε μετ' ειλικρινείας και ευθύτητος, ίνα βεβαιωθώμεν ότι, μετά της παλαιάς, απώλετο και η νέα Ρώμη και κατεπόθη υπό της αιρέσεως. Εάν δε ουδέν εκ τούτων συνέβη, αλλά και Υμείς και ο Πάπας εμένετε εν τοις οικείοις έκαστος όροις, τότε πως ερμηνεύονται αι προεκτεθείσαι ενέργειαι Υμών; **Πώς είναι δυνατόν ο αιρετικός Πάπας να είναι ο Πρώτος Επίσκοπος της Χριστιανοσύνης και Υμείς ο δεύτερος;** Πότε η Εκκλησία ημών συνηρίθμησεν ομού μετά των Ορθοδόξων Επισκόπων τους Επισκόπους των αιρετικών; **Δογματικής και κανονικής ακριβείας γλώσσαν ομιλείτε ή ευελίκτου διπλωματικής υποκρισίας; Επίσκοπος είσθε ή διπλωμάτης;** Πώς δ' ακόμη είναι δυνατόν να αίρωνται αι κανονικαί της Εκκλησίας ποιναί, όταν το αντικείμενον αυτών (η αίρεσις) ου μόνον εξακολουθή να υπάρχει, αλλά και αισίως αύξεται και μεγενθύνεται και γαυριά; Και εάν δεν υπήρχον αφορισμοί κατά των παπικών διά τας υπ' αυτών αποτολμηθείσας αλλοιώσεις εν τη Πίστει, θα έδει ούτοι να εκφωνηθώσι σήμερον από κοινής των Ορθοδόξων Εκκλησιών ψήφου, υπεικουσών εις ρητάς και σαφείς των Ιερών Κανόνων επιταγάς. Πώς λοιπόν και διατί, υπάρχοντες, αίρωνται;

Παναγιώτατε, Άδεται ότι ενεργείτε ως ενεργείτε, ίνα, προσεταιριζόμενος το πανίσχυρον κοσμικός Βατικανόν, αντιτάξητε την εκ της συμμαχίας αυτού αίγλην και δύναμην προς τους τουρκικούς βρυχηθμούς και δυνηθήτε ούτω να στηρίξετε τον δεινώς απειλούμενον και κλονιζόμενον Θρόνον της πάλαι ποτέ βασιλευούσης. Εάν ταύτα έχωνται αληθείας, **και πλανάσθε και ματαιοπονείτε.**

Έχομεν την συμμαχίαν του Θεού, Παναγιώτατε, ή ου; Εάν ναι, τότε «εις διώζεται χιλίους και δύο μετακινήσουσι μυριάδας», τότε καν κύματα διεγείρηται, καν πελάγη, καν τουρκικών θηρίων θυμός, αράχνης δι' ημάς έσονται ευτελέστερα, τότε «εξανθήσει και υλοχαρήσει και αγαλλιάσεται τα έρημα του Ιορδάνου» και «αλείται ως έλαφος χωλός, τρανή σε έσται γλώσσα μογιάλων», τότε... ώ τότε, «γνώτε έθνη και ηπάσθε ότι μεθ' ημών ο Θεός»!...

Εάν όχι τότε προς τι «πεποιίθαμεν επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων οϊς ουκ έστι σωτηρία»; Τότε, Παναγιώτατε, εφαρμόζονται πλέον εφ' ημών οι λόγοι του προφήτου: **«Ουαί οι καταβαίνοντες εις Αίγυπτον επί βοήθειαν, οι εφ' ίππος πεποιοθέντες και εφ' άρμασιν, έστι γαρ πολλά, και εφ' ίππος πλήθος σφόδρα, και ουκ ήσαν πεποιοθέντες επί τον Άγιον του Ισραήλ και τον Κύριον ουκ εζήτησαν. Και Αυτός (ο Κύριος) σοφώς ήγεν (επέφερε) επ' αυτούς κακά και ο λόγος αυτού ου μη αθετηθή και επαναστήσεται επ' οίκους ανθρώπων πονηρών και επί την ελπίδαν αυτών την ματαιάν, Αιγύπτιον άνθρωπον και ου Θεόν, ίππων σάρκας και ουκ έστι βοήθεια. Ο δε Κύριος επάξει την χείραν αυτού επ' αυτούς και κοπιάσουσιν οι βοηθούντες και άμα πάντες απολούνται»** (Ης. Λα,1-3)

Παναγιώτατε, **Μυριάκις προτιμότερον να εκριζωθή ο ιστορικός της Κωνσταντινουπόλεως Θρόνος και να μεταφυτευθή εις έρημον τινα νησίδα του πελάγους, ακόμη δε και να καταποντισθή εις τα βάθη του Βοσπόρου, ή να επιχειρηθή έστω και η ελαχίστη παρέκλιση από της χρυσής των Πατέρων γραμμής, ομοφώνως βοώντων: «Ου χωρεί συγκατάβασις εις τα της Πίστεως».** Αι επτά λυχνίαι της αποκαλύψεως, διά τας αμαρτίας ημών, εσβέσθησαν προ πολλού. Αι επτά Εκκλησίαι αποστολικάί, Εκκλησίαι σχούσαι την υψίστην τιμήν να λάβωσιν, ειδικώς αύται, γράμματα εξ ουρανού μέσω του θεοπνεύστου της Πάτμου Οραματιστού, εξέλιπον εκ της επιφανείας της Γης και εκεί, ένθα άλλοτε ετελείτο η φρικωδεστάτη Θυσία και ο Τριαδικός ανεμέλπето Ύμνος, σήμερα ίσως κρώζουσι νυκτικόρακες ή «ορχούνται ονοκένταυροι». Και όμως η Νύμφη του Κυρίου δεν απέθανεν. Η Εκκλησία του Χριστού δεν εξηφανίσθη. Συνεχίζει, τετραυματισμένη και καθημαγμένη ως ο Ιδρυτής αυτής, αλλ' αείζωος και ακατάβλητος, την δια μέσω των αιώνων πορείαν αυτής, φωτίζουσα, θάλπουσα, ζωογονούσα, σώζουσα. **Δεν θα αποθάνη λοιπόν αύτη και άν μετακινηθή και άν αποθάνη ο Οικουμενικός Θρόνος.** Ουδείς Ορθόδοξος εύχεται την μετακίνησην ή τον θάνατον του Οικουμενικού Θρόνου. Μη γένοιτο! Αλλά και ουδείς θα θυσιάση χάριν αυτού ιώτα έν ή μία κεραϊαν εκ της Ορθοδόξου Πίστεως. Αγώνισασθε υπέρ αυτού πάση δυνάμει. οχι απλώς έχετε δικαίωμα, αλλά οφείλετε να στηρίξητε αυτόν, το καθ' Υμάς. Θυσιάσατε χάριν αυτού οτιδήποτε: χρήματα, κτήματα, τιμάς, δόξας, πολύτιμα κειμήλια, Διακόνους, Πρεσβυτέρους, Επισκόπους, ακόμη και τον Πατριάρχη Αθηναγόραν! Έν μόνον κρατήσατε, έν φυλάξατε, ενός φείσασθε, έν μη θυσιάσητε: την Ορθόδοξον Πίστιν! Ο Οικουμενικός Θρόνος έχει αξίαν και χρησιμότητα μόνον και μόνον όταν εκπέμπη παντού απανταχού της γης το γλυκύ και ανέσπερον της Ορθοδοξίας Φως. Οι φάροι είναι χρήσιμοι εάν και εφόσον φωτίζωσι τους ναυτιλλομένους, ίνα αποφεύγωσι τους σκοπέλους. Όταν το φως αυτών σβεσθή, τότε δεν είναι μόνον άχρηστοι αλλά και επιβλαβείς, διότι μεταβάλλονται και αυτοί εις σκοπέλους.

Παναγιώτατε, προχωρήσατε ήδη πολύ. Οι πόδες Υμών ψαύουσι πλέον τα ρείθρα του Ρουβικώνος. Η υπομονή χιλιάδων ευσεβών ψυχών, κληρικών και λαϊκών, συνεχώς εξαντλείται. Διά την αγάπην του Κυρίου οπισθοχωρήσατε! Μη θέλετε να δημιουργήσατε εν τη Εκκλησία σχίσματα και διαιρέσεις. Πειράσατε να ενώσητε τα διεστώτα και το μόνον όπερ κατορθώσητε, θα είναι να διασπάσητε τα ηνωμένα και να δημιουργήσητε ρήγματα εις εδάφη έως σήμερα στερεά και συμπαγή. Σύνετε και συνέλθετε! Αλλά φευ! Διηνύσατε πολύν οδόν. Ήδη «προς εσπέραν εστι και κέκλικεν η ημέρα...». Πως θα ίδητε τας χαινούσας αβύσσους, αφ' ων θα διέλθη μετ' όλίγον η ατραπός ήν οδεύετε; Είθε, είθε ο πάλαι ποτέ «στήσας τον ήλιον κατά Γαβών και την σελήνην κατά φάραγγαν Αιλών», να δευτερώση το θαύμα και να παρατεϊνή άπαξ έτι το μήκος της ημέρας, να ενισχύση έτι πλέον το φώς αυτής και να διανοίξη τους οφθαλμούς Υμών, ίνα ίδητε, κατανοήσητε, επιστρέψητε. Αμήν.

Μετά βαθυτάτου σεβασμού

"ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ", φύλλον Δεκεμβρίου 1965

Πηγή: ΤΑ ΔΥΟ ΑΚΡΑ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΖΗΛΩΤΙΣΜΟΣ

Έκδοσις Ιερού Ησυχαστηρίου Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροιζήνος

<http://www.impantokratoros.gr/0E59A0BF.el.aspx>

Δείτε και **γράμμα, το 1969, του Γέροντος Παΐσιου στον «Ορθόδοξο Τύπο» κατά του Οικουμενισμού:**

<http://www.imdleo.gr/diaf/2010/Paisios-antiOik.pdf>